

РЕШЕНИЕ

№ 2707

гр. София, 06.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 02.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **2029** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК във вр. чл. 124, ал.1 от Закона за държавния служител.

Делото е образувано по жалба на Г. В. Н. от гр. С. – инспектор в отдел „Акцизи” към Митница С, против Заповед №936/06.11.2009 г. на директора на А. М., с която е наложено на жалбоподателя дисциплинарно наказание „порицание”, на основание чл. 90, ал.1, т.2 1 ЗДСл.

Становища на страните:

С жалбата се иска отмяна на заповедта, като се излагат доводи за допуснати нарушения: на процедурата – издаването на заповедта въз основа на докладната записка на Красимир Недев, който нямал преки впечатления от работата му, както на П Н., който не е имал ръководни функции спрямо жалбоподателя и не е имал правомощия да оценява работата на жалбоподателя, тъй като съгласно Заповед № 486/17.05.2011г., бил на пряко подчинение на директора на А. М..

Не бил извършил вмененото му нарушение, тъй като е бил в практическа невъзможност да изпълнява служебните си задължения поради неосигурени от органа по назначаването подходящи условия, за което многократно е уведомявал писмено и устно ръководството.

Чрез процесуален представител в хода на съдебното производство и лично жалбата се поддържа, иска се и съдът да присъди направените по делото разноски.

Ответникът – Д. на А. М., чрез процесуални представители оспорва жалбата като неоснователна и се иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ. В подробна писмена защита се

излагат доводи за законосъобразност на заповедта, като издадена от компетентен орган и при спазване на процедурата. Вмененото на жалбоподателя нарушение се установявало и от личните му обяснения от 28.01. 2011г., в които заявил, че счита анализа на операции с акцизни стоки до голяма степен безсмислен, отправял критики към организацията на работата на „Териториален център за анализ и контрол на акцизните операции” (ТЦАКАО), създаден със Заповед № 485/17.05.2010г. на директора на А. М., както и поради признанието му, че отказвал да събира и съхранява на хартиен носител досиетата за извършените превози на акцизни стоки, тъй като се съхранявали в електронен вид. Жалбоподателят не отричал, че не е изпълнявал задълженията си по заповедта, и не възразявал, да бъде наказан адекватно, ако действията му бъдат преценени като дисциплинарно нарушение. От свидетелските показания се установявало, че макар и в работното помещение на ТЦАКАО да били оформени само 4 работни места, а служителите да са 6, то естеството на изпълняваните функции предполагали през част от работното време да се изпълняват извън работното помещение. Не се доказало, че ръководството е уведомено, че служителите, изпълняващи функции в ТЦАКАО е следвало да се изчакват поради липса на работно място, следвало е писмено ръководството да бъде уведомено. Нарушено било изискването за йерархическа подчиненост по чл. 24, ал.1 ЗДСЛ във вр. чл. 6, ал.1 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, тъй като по своя преценка не изпълнил задълженията си, посочени в обжалваната заповед и произтичащи от длъжностната му характеристика, а неспазването на заповед на ръководителя на ведомството представлявало нарушение по чл. 21, ал.1 ЗДСл, не бил длъжен да изпълнява Заповед 485/17.05.2010г. единствено ако я счита за неправомерна, съдържаща очевидно правонарушение. Доказателства за предложения на жалбоподателя за подобряване на работата в ТЦАКАО не били представени, както и уважителни причини за неизпълнението. Иска се от съда да присъди на ответника, представляван от двама юрисконсулти, и юрисконсултско възнаграждение.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, а в хода на съдебното производство са изслушани свидетелските показания на С Н, Веслав В. и К Н. Изрично е заявено в съдебно заседание от процесуалните представители на ответника, че ръководните функции на П Д Н. като отговорник на служителите, изпълняващи функции в ТЦАКАО, произтичат единствено от Заповед № 486/17.05.2010г. за образуването му. Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени в тяхната съвкупност представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По фактите:

Със Заповед №936/06.11.2009 г. на директора на А. М., е наложено на Г. В. Н. дисциплинарно наказание „порицание”, на основание чл. 90, ал.1, т.2 1 ЗДСл, за това, че е извършил виновно нарушение на чл. 21, ал.1 и чл. 24, ал.1 от ЗДСл, представляващо дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т.1 ЗДСл. Конкретно деянието е определено като неизпълнение на възложените му функции по т. III от Заповед №936/06.11.2009 г. на същия орган от момента на създаването на Териториалния център за анализ и контрол на акцизни операции, и преките му задължения по т. 5 от длъжностната му характеристика, конкретизирани като функциите му свързани със Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) и правилника за приложението му и осъществяването на оперативен контрол върху производството, складирането, движението и реализацията на акцизни стоки.

От фактическа страна в мотивите на заповедта дисциплинарно-наказващия орган се е позовал и обсъдил събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства – докладни записки и обяснения на К Н, П Н. , на жалбоподателя, длъжностната му характеристика, протоколи и уведомителни писма, изготвени в хода на дисциплинарното производство, образувано във връзка с докладна записка от П Н. от 19.11.2010г.

Жалбоподателят заема длъжността „старши инспектор” в отдел „Акцизи” към Митница С, като по т. II от Заповед № 486/17.05.2010г. на началника на Митница С (наричана заповедта за ТЦАКАО), му е наредено да участва в създаването и в работата на ТЦАКАО, а по т. III от същата на служителите, участващи в работата на центъра е възложено „да извършват анализ на данните, получавани от средствата за измерване и контрол; да извършват проверка на системата за проследяване на транспортни средства чрез монтираните GPS устройства и да анализират получаваната информация от автоматизираните системи за отчетност на лицата по ЗАДС”. С т. I от същата заповед е възложено извършеното на контрол върху средствата за измерване на акцизни стоки, анализ на риска и идентификацията на специфични рискове при движението на акцизните стоки, да се осъществява от посочения център.

От посочените по т. II от Заповедта за ТЦАКАО служители, посоченият под № 1 П Н., заемащ длъжността младши специалист отдел „ПК” е вписано „отговорник”, а останалите служители са вписани като заемащи длъжности в различни отдели на същата митница. По т. III от същата заповед, изрично е посочено, че служителите по т. II са на пряко подчинение на началника на Митница Столична.

Съгласно длъжностната характеристика на жалбоподателя, представена по делото на л. 39 и сл. от делото, по т. 5 - същият има за преки задължения администрирането на дейности, свързани с прилагането на ЗАДС и ППЗАДС, както и осъществяването на оперативен контрол върху производството, складирането движението и реализацията на акцизни стоки.

С докладна записка от 19.11.2010 г. от П Д Н., посочен като отговорник в Заповедта за ТЦАКАО, уведомява началника на Митница С Въз основа на докладната записка от 19.11.2010г. на П Н., К Н – началник отдел „Акцизи”, изразява становище, че следва да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност на жалбоподателя. Жалбоподателят заема длъжността си в този отдел, а началникът му Н е негов пряк ръководител по длъжностната характеристика.

От жалбоподателя са изискани обяснения и същият е дал писмени такива от 17.12. 2010г., въз основа на които е прието в мотивите на обжалваната заповед, че признава и факта, че отказва да събира и съхранява на хартиен носител досиета за превози, които се съхраняват в електронен вид.

От своя страна началникът на Митница С, на чието пряко подчинение е жалбоподателя във връзка с изпълняваните функции в ТЦАКАО, е изпратил с писмо от 28.12.2010г. докладната записка от началника на отдел „Акцизи” К Н до директора на А. М..

С допълнително обяснение от П Н. с дата 03.01.2010 г. конкретизира неизпълнението на задълженията по т. III Заповедта за ТЦАКАО, че жалбоподателят не съдейства при изготвянето на справки и анализи, изисквани за представяне в ЦМУ, не участва в систематизирането на информация при движението на ППС, превозващи маркирани горива за отопление, необходима за извършване на анализ и контрол по отношение удостоверяването на предназначението на акцизните стоки и доставянето им до краен потребител с точен адрес на мястото на доставка.

С писмо от 25.01.2011г., жалбоподателят е уведомен за откритото дисциплинарно производство срещу него и е поканен да се запознае с материалите по дисциплинарното производство на 28.01.2011г. както и да бъде изслушан от директора на А. М.. Съгласно протокол от последната дата, жалбоподателят се е запознал с доказателствата по п дисциплинарната преписка, и е проведено изслушване от директора на А. М., за което е съставен протокол.

На 28.01.2011г. жалбоподателят е представил писмени обяснения пред директора на А. М., които са обсъдени в мотивите на обжалваната заповед. Приети са за идентични с представените пред началника на Митница С от 17.12.2010г., като отново изразявал становището си, че не откривал смисъл от дейността, осъществявана от ТЦАКАО, не са кредитирани от дисциплинарно-наказващия орган, тъй като не се сочели факти и обстоятелства, опровергаващи констатациите за извършеното от него дисциплинарно

нарушение.

Въз основа на горното, в мотивите на обжалваната заповед е прието, че за периода от началото на функциониране на ТЦАКАО, жалбоподателят не е изпълнявал възложените му с т. III от заповедта задължения както и предвидените по т. 5 от длъжностната му характеристика преки задължения – по приложението на ЗАДС и Правилника за приложението му и осъществяване на оперативен контрол върху производството, складирането, движението и реализацията на акцизните стоки, квалифицирано като нарушение на чл. 21, ал.1 и чл.24, ал.1 от ЗДЗСЛ, представляващо и дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал.2, т.1 от ЗДСл. Нарушението е прието за виновно извършено, без да се обсъжда конкретна форма на вината. Наказанието се сочи като наложено при спазване на 93, ал.1 ЗДСл и извършена преценка на тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината, цялостното служебно поведение на служителя, мотивирало дисциплинарно-наказващия орган да наложи дисциплинарното наказание по чл. 90, ал.1, т.2 от ЗДСл. Обжалваната заповед е връчена 14.02.2011 г., а жалбата до съда е с дата 23. 02.2011г.

В обяснението си от 17.12.2010г., дадено във връзка с докладната записка на К Н – началник отдел акцизи, основана на докладната записка на П Н. – отговорник на ТЦАКАО, жалбоподателят излага обобщено следното:

- съгласно т. III от Заповедта за ТЦАКАО, служителите от центъра са пряко подчинени на началника на Митница С;

- не било обяснено устно или писмено на служителите от центъра, какви са правомощията на младши специалист П Н., вписан като отговорник в заповедта и заемащ по-ниска длъжност от останалите;

- Прави анализ и предложения за подобряване на работата в центъра и на техническите възможности на системата за проследяване на акцизни стоки, преминаване на сменен режим на работа, на недостатъчната натовареност на шестимата служители в центъра, работата била достатъчна да уплътни времето и само за един служител;

- Посочва, че младши специалист П Н. намирал за необходимо да се дублират на хартиен носител и класират в папки данни от GPS системата, за абсолютно всички превози на маркирано гориво, като тази част от контрола счита за безсмислено да извършва, а доколкото по никакъв начин не са регламентирани начините за анализ и контрол чрез GPS-системата, счита, че отказва да събира и съхранява на хартиен носител досиета за превози, които се съхраняват в електронен вид, не представлявало дисциплинарно нарушение, а по-скоро принципен спор с колега „с по-ниска професионална и компютърна квалификация” от тези на жалбоподателя.

Идентични доводи се посочват в обяснението на жалбоподателя от 28.01.2011г. до директора на А. М..

По делото са дадени пояснения с дата 07.01.2011г. от М В и Г. Г, съответно заемащи длъжностите „началник сектор” и „главен митнически специалист” в Митница С, също определени по т. II от заповедта за ТЦАКАО да изпълняват функции в този център. М В заявява, че от наблюденията ѝ върху работата на жалбоподателя в центъра, същата не му допада, оборудваните работни места от създаването на центъра до 30.11.2010г. са били само четири при шест определени за работа в него служители, при което не е имало възможност всеки да изпълнява служебните си задължения пълноценно. Г. Г заявява, че жалбоподателят частично е изпълнявал задълженията си, възложени му по т. III от Заповедта за ТЦАКАО, нееднократно е изразявал становището си за извършването на ежедневния контрол на превозни средства с монтирани GPS устройства, с което обяснявал неучаститето си в систематизирането на информация за движението на превозни средства с маркирани горива, изпълнявал е възложената задачи от П Н., свързани с монтиране на GPS устройства и изготвяне на протокол за осъществяване на оперативен контрол на лица, извършващи дейности с акцизни стоки. И двамата служители като се основават на опита и квалификацията на жалбоподателя

в системата на митниците, и мнението му относно ефективността на организацията на работата в центъра, считат, че би могъл да бъде полезен в друга структура на митницата.

Свидетелите по делото С Н и В В., също определени по т. II от заповедта за ТЦАКАО да изпълняват функции в този център.

Свидетелят Н в показанията си пред съда заявява, че е имало само четири работни места за шестте служители, определени със заповедта да работят в центъра, от издаването на тази заповед са изпълнявали само функции в центъра, работата е възлагана от отговорника П Н., не са имали ангажираност всеки ден с конкретно поставени задачи, всички са изпълнявали еднотипни функции - проследяване на автомобили, превозващи маркирано гориво, когато нямало възложени задачи, двама служители стояли в коридора, Г. Н. поставял въпроса пред П Н. за осигуряване на достатъчно работни места, слизал в приемната на началника на Митница С, но среща не се състояла, срещата била поискана от името на всички служители; нямал сведения някой от колегите в центъра да не е изпълнявал задълженията си.

Свидетелят В. заявява пред съда че са работили шест служители в стая оборудвана с четири работни места, работили са при редовна смяна, а служителите, за които не е имало място са стоели в коридора; нямал впечатления жалбоподателят да е отказвал да изпълнява задълженията си, обсъждало се да се премине на сменен режим на работа, но това не се осъществило до 01.12.2010г., до когато изпълнявал функции в този център; получавали са задачи само от Пламен Н., монтажа на GPS устройства отнемал 2-3 часа на камион, такива функции били възлагани през ден-два, само по няколко пъти седмично.

Свидетелят К Н – началник на отдел „Акцизи” и пряк началник на жалбоподателя по длъжностната му характеристика, пред съда заявява, че наблюденията му от работата на жалбоподателя в ТЦАКАО не са преки, основават се на разговорите му с П Н. – отговорника на центъра, а след издаване на заповедта за създаване на центъра, не му е възлагал задачи. Потвърждава посоченото за броя на работните места в центъра, както и че задачите на служителите възлагал отговорника на центъра П Н. на основание заповедта за създаването му и Наредба за създаване на този център.

В докладната записка на свидетеля К Н, се излагат правни квалификации по твърденията за неизпълнение на възложени задачи от страна на жалбоподателя в докладната записка на П Н. от 19.11.2010г., които правни изводи относно осъществен състав на дисциплинарно нарушение, правното основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя и вида на дисциплинарното наказание, са възприети в мотивите на обжалваната заповед.

Изрично в съдебно заседание процесуалните представители на ответника са заявили, че с длъжностна характеристика или с изрична заповед на началника на Митница Столична не са възлагани конкретни функции на младши специалист Пламен Н., във връзка със заповедта за ТЦАКАО, посоченото срещу името му „отговорник”, се основавало само на тази заповед. По делото не се установи от представените доказателства и не се твърди в мотивите на обжалваната заповед, началника на Митница С да е издавала устно или писмено разпореждане за създаване на досиета на хартиен носител с данни от GPS системата за проследяване на движението на товари с маркирано гориво.

С писмо с рег. № 44/113 от 11. 05.2010г. директорът на А. М. разпорежда до началниците на митниците, във връзка с исканията за възстановяване на акциз чл. 22, ал.2 от ППЗАДС и необходимостта да се извършват проверки по същите, да се определят служители, които да работят със системата за проследяване на транспортните средства с монтирани GPS устройства, които превозвали маркирани горива по чл. 93, ал.1 ЗАДС. Тези служители всекидневно следвало да проследяват всички извършвани движения от тези транспортни средства, започнали на територията на съответната митница и съответствието на количествата на маркираните горива с данните в съпровождащите движения документи, а в случай на установени нередовности при движенията на транспортните средства, следвало незабавно да се уведоми Централно митническо управление. В същото писмо се посочва, че

ръководство за работа с посочената система ще бъде предоставено.

Правни изводи на съда:

Жалбата е допустима, като подадена в законовия срок и от лице, адресат на оспорения акт, предизвикващ за него неблагоприятни правни последици, поради което и с правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, жалбата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Оспорваната заповед, представляваща индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, е издадена от компетентен орган –директорът на А. М., в качеството му на орган по назначаването на служителите от същата А., на основание чл.5, ал.1, т.5 от Устройствения правилник на същата А.. Според посочената разпоредба от правилника, директорът назначава държавните служители в Агенцията. Спазено е изискването по чл. 97,ал.1 ЗДСл, дисциплинарното наказание да бъде наложено от дисциплинарно наказващия орган, който съгласно чл. 92,ал.1 от същия закон е органа по назначаването на държавните служители.

При издаването на заповедта е спазена предвидената в чл. 97, ал.1 от ЗДСл писмена форма, и с предвиденото съдържание съгласно същата разпоредба, както и конкретно по т. 4 да се опише извършеното нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават; и по т.5 – да се посочат служебните задължения, които са били виновно нарушени. Формално тези изисквания са спазени, видно от съдържанието на заповедта, а направеното оспорване с жалбата е въпрос на материалната законосъобразност на заповедта. В мотивите на заповедта са изложени достатъчно основания от фактическа и правна страна, които позволяват да се установят относими обстоятелства. Нарушеното задължение също е индивидуализирано в достатъчна степен, тъй като е посочена съответната разпоредба на длъжностната характеристика в цифров и текстови вид, и каквато разпоредба с посоченото съдържание действително се установява, че съществува по длъжностната характеристика на жалбоподателя. Описанието на нарушението съвпада с текста на вмененото задължение. По тези съображения, съдът намира, че съдържанието на обжалваната заповед отговаря на изискванията по чл.97,ал.1 ЗДСл и не е допуснато съществено нарушение на това основание, представляващо самостоятелно такова за отмяната ѝ.

Относно предвидената процедура за налагане на конкретното дисциплинарно наказание „порицание” по чл. 90,ал.1,т.2 ЗДСл, като задължителна предпоставка за налагането му се изисква спазване на чл. 93 от същия закон, което е спазено, видно от дадените писмени обяснения от жалбоподателя от 28.01.2011г. и протокола за устното му изслушване от 28.01.2011г., като се е запознал с писмените доказателства по дисциплинарната преписка. По арг. от противното на чл. 96,ал. 1 ЗДСл, според вида на наказанието не е задължително вземане на становище на дисциплинарния съвет, производство пред този съвет не е образувано и проведено.

С оглед на изисканите и съответно депозираните писмени обяснения по въпроси, част от които са и предмет на мотивите на обжалваната заповед и във връзка с които е наложено дисциплинарното наказание,то съдът намира, че е спазена процедурата по чл. 93 ЗДСл.

От изложеното до тук следва, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган, като не са допуснати съществени процесуални нарушения относно формата, съдържанието и процедурата по издаването ѝ, водещи до нищожност или самостоятелно основание за отмяна на същата, при което материалната ѝ законосъобразност и съответствието с целта на закона ще мотивира съда в преценката за основателността на жалбата.

По материалната законосъобразност на издадената заповед, съдът намира следното:

Съдът намира на първо място, че възложените на жалбоподателя функции със т. III от Заповедта за ТЦАКАО са в обхвата на длъжностната му характеристика и конкретно свързаните функции със ЗАДС, конкретно както са цитирани в мотивите на обжалваната заповед по т. 5 от характеристиката, а именно задължения администрирането на дейности, свързани с прилагането на ЗАДС и ППЗАДС, каквото е искане за възстановяване на акциз, както и осъществяването на оперативен контрол върху движението и реализацията на акцизни стоки. Поради това със Заповедта за ТЦАКАО не е нарушен чл. 30, ал.2 от ЗДСл и не са възложени допълнителни задължения на жалбоподателя, извън длъжностната му характеристика, и същият е имал задължението да изпълнява конкретните задължения по т. III от тази заповед.

За да изпълнява възложените задължения по т. III от Заповедта за ТЦАКАО, жалбоподателят е необходимо да има осигурено работно място, оборудвано задължително с компютър, за да може да има достъп до електронната GPS-система и съответно изпълнява задълженията си за проследяване и анализ на движението на автомобилите, превозващи маркирани горива. От показанията на всички свидетели по делото, както и на поясненията на М В – л. 32 от делото, че служителите в центъра, съдът намира за установено, че конкретно работно място на жалбоподателя не е осигурено, а съществуващите в работното помещение на центъра на брой по-малко от служителите, не са разпределени индивидуално по график през редовното работно време или на сменен режим на работа през периода от време – от 25.06.2010г. до 19.11.2010г. , през който се твърди, че жалбоподателят не е изпълнявал задълженията си. Така служителите в центъра, в това число и жалбоподателя, по обективни причини – осигурени по-малко на брой работни места, не са имали обективната възможност да уплътняват работното си време с изпълнение на възложените им задачи със Заповедта за ТЦАКАО.

Неоснователен е доводът в писмената защита по делото, че поради изпълнение на задължения по монтиране и ремонт на GPS устройства извън работното помещение , определено за ТЦАКАО в сградата на Митница Столична, е било осигурено работно място през останалото време за всички служители през останалото време. Предвид показанията на свидетелите и поясненията на М В, се установява обратното - че двама от служителите са били принудени да стоят в коридора през работното си време .

Следователно, е налице неизпълнение на задължението на органа по назначаването по чл.30,т.1 ЗДСл - да осигури на жалбоподателя необходимите условия за изпълнение на възложените му задачи през работното време,, когато не му е възложено задължение по монтиране нови и ремонт на GPS устройства на автомобили.

Съдът намира за доказано неизпълнение то страна на жалбоподателя само изготвянето на хартиен носител и класиране в папки на данни от GPS системата за всички превози на маркирано гориво, което е въведено като конкретно задължение от отговорника на центъра П Н.. Не се доказва по делото, че същият не участва в изготвянето на справки и анализи, изисквани от Централното митническо задължение, или други възложени му задачи, както се твърди в докладната на П Н. от 19.11.2010г. , предвид показанията на свидетелите, поясненията от М В и Г. Г, дадени в хода на дисциплинарното производство.

Жалбоподателят е отказал да изготвя на хартиен носител и класиране в папки на данни от GPS системата за всички превози на маркирано гориво, но не е оспорено твърдението му и съответно не е обсъдено в мотивите на обжалваната заповед, посоченото в обясненията му от 17.12.2010г. и 28.01.2011г., че е изготвял досиета за същото и анализи в електронен вид. Нито от т. III на Заповедта за ТЦАКАО нито от посочените като нарушени функционални задължения по т. 5 от длъжностната му характеристика следва конкретно задължение за изготвяне на хартиен носител и класиране в папки на данни от GPS системата за всички превози на маркирано гориво, Такова задължение или каквото и да е друго с цел конкретизиране на посоченото по т. III от Заповедта за ТЦАКАО, не се установява да е

възлагано на жалбоподателя, респективно като общо задължение на служителите от центъра от началника на Митница Столична.

Съдът намира за недоказано, че П. Н. е имал правомощия да възлага по своя преценка конкретни задачи и изисквания при изпълнение на задълженията по т. III от заповедта за ТЦАКАО. Посочването му като отговорник в същата заповед не го оправомощава за това, още повече, че както основателно се твърди, жалбоподателят заема по-висока длъжност – старши инспектор и не се намира в условията на йерархична подчиненост на младши специалист П. Н.. На първо място, защото длъжността „младши специалист” е длъжност, която се заема по трудово правоотношение, съгласно Единния класификатор за длъжностите в администрацията.

Съгласно чл. 24, ал.1 ЗДСл, държавният служител е длъжен да изпълнява законосъобразните актове и заповеди на по-горестоящите органи и държавните служители. Тъй като младши специалист П. Н. не притежава нито едно от посочените качества - не е държавен служител и по-горестоящ орган на жалбоподателя, то същият няма нормативно установено задължение да изпълнява негови заповеди. На основание посочената разпоредба от ЗДСл, служител на длъжност младши специалист в администрацията е недопустимо да бъде поставен в йерархичната структура на ръководна длъжност спрямо държавен служител, както следва и от йерархията на длъжностните нива по Единния класификатор на длъжностите в администрацията.

Тъй като не са обсъдени и оспорени твърденията на жалбоподателя, че е съставял досиета и анализи за движението на превозни средства с маркирани акцизни стоки в електронен вид, както и предвид останалите факти по делото – показанията на свидетелите и поясненията на двамата служители, то съдът намира за недоказано, че не е изпълнявал задълженията си по т. III от Заповедта за ТЦАКАО. Критичното му отношение към организацията на работния процес и предложенията му за повишаване ефективността ѝ, анализите на недостатъчната натовареност на служителите според обема на работата и недостатъците на системата за електронно проследяване, позволяваща само проследяване на географското положение на транспортните средства по време, без възможност да се проследява какъвто и да е количествен показател, не обосновава дисциплинарна отговорност.

Тъй като не се установи неизпълнение на задълженията по т. III от Заповедта за ТЦАКАО, издадена за изпълнение на възложени функции на митническите служители по ЗАДС и ППЗАДС – конкретно по исканията за възстановяване на акциз и необходимостта от осъществяване на контрол от митническите служители, респективно по т. 5 от длъжностната характеристика, то не е налице нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДСл и съответно неизпълнение на задължението на жалбоподателя да изпълнява задълженията си точно, добросъвестно и безпристрастно в съответствие със законите на страната и устройствения правилник на съответната администрация, както неправилно е прието в мотивите на обжалваната заповед.

Също така от неустановеното по делото неизпълнение на Заповедта за ТЦАКАО води до извод, че жалбоподателят не е нарушил чл. 24, ал. 1 ЗДСл, предвиждаща задължение за изпълнение на законосъобразните заповеди на по-горестоящите органи.

Изложеното обосновава и извод, че не се доказва приетото в мотивите на заповедта от фактическа страна, че жалбоподателят е осъществил деяние, за което е предвиден състав на дисциплинарно нарушение по време на изпълнение на задълженията му по заповедта за ТЦАКАО за периода от 26.05.2010г. до датата на докладната записка на младши специалист П. Н.. С оглед на това не е налице нарушение на посочените в обжалваната заповед разпоредби на чл. 21, ал.1 и чл.24, ал.1 ЗДСл, установяваща задължение за държавния служител за точно, добросъвестно и безпристрастно в съответствие със законите на страната и устройствения правилник на съответната администрация, да изпълнява задълженията си, предвидени по длъжностната характеристика, както и неизпълнение на законосъобразна заповед на по-горестоящ.

Следва извод, че не е налице неизпълнение на служебни задължения - и не е налице

дисциплинарно нарушение по чл.89, ал.1,т.1 ЗДСл, с оглед на което и налагането на дисциплинарно наказание с обжалваната заповед е без правно основание. Обжалваната по делото заповед следва да бъде отменена на основание чл. 146,т.4 от АПК, постановена в противоречие с посочените материално правни-разпоредби, и поради това незаконосъобразна.

Поради своевременно направено искане за присъждане на разноски от процесуалния представител на жалбоподателя – адв. Г, съдът следва да се произнесе. От съдържанието на договора с адвоката следва, че не е договорено възнаграждение и съответно не е заплатено. Искането е за присъждането им на основание чл.38 от Закона за адвокатурата. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба, при оказано безплатно съдействие от страна на адвоката, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Чл. 7,ал.1,т.4 вр. чл. 8 от същата наредба, съдът следва да осъди ответника да заплати от бюджета на А. М. на жалбоподателя разноски в размер на 150 лв.

Водим от изложеното, Първо отделение, 12 съдебен състав на Административен съд С. град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 936/14.02.2011 г. на директора на А. М., по жалба на Г. В. Н. – старши инспектор в отдел „Акцизи” към Митница Столична, с адрес гр. С., ж.к. Л. и с ЕГН *.

ОСЪЖДА директора на А. М. ДА ЗАПЛАТИ ОТ БЮДЖЕТА НА Агенцията на Г. В. Н. – старши инспектор в отдел „Акцизи” към Митница Столична, с адрес гр. С., ж.к. Л. и с ЕГН *, сумата от 150 (сто и петдесет) лева за разноски по времето.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Административен съдия: